

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie**

Rzeszów, dnia   sierpnia 2009 r.

**Pan
Zygmunt Cholewiński
Marszałek
Województwa Podkarpackiego**

**LRZ – 410-09-02/09
P/09/170**

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (jednolity tekst Dz. U. z 2007 Nr 231, poz. 1701) zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie skontrolowała Muzeum – Zamek w Łańcucie w zakresie gospodarowania i nadzoru nad zespołem pałacowo-parkowym w Julinie.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 27 lipca 2009 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ust 1, ustawy o NIK, przekazuje Panu Marszałkowi niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia działania Muzeum w zakresie utrzymania obiektów Julina w stanie technicznym nie pogorszonego, zabezpieczania ich przed negatywnym oddziaływaniem warunków atmosferycznych oraz zapewniania ochrony przed dostępem osób nieuprawnionych.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza natomiast brak przeprowadzenia niezbędnych prac konserwatorskich i restauratorskich w obiektach Julina, który nie jest zawiniony przez Muzeum, lecz spowodowany niedostatecznym finansowaniem ze strony współwłaścicieli, tj. Samorządu Województwa Podkarpackiego oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ustalono, że od dnia 30 września 1996 r., tj. od dnia otrzymania Julina przez Muzeum – Zamek w Łańcucie w bezpłatne użytkowanie, a od dnia 23 czerwca 1997 r. w użytkowanie wieczyste, w okresie 1996 – 2008 r., mimo swoich rozlicznych starań, Muzeum na prace

wykonane w Julinie uzyskało dotacje jedynie od Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie w łącznej wysokości 175 tys. zł, z których sfinansowano najpilniejsze i niezbędne prace zabezpieczające stan techniczny obiektów Julina.

Uzyskane przez Muzeum środki finansowe na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlano-remontowych przy i w otoczeniu zabytków nie były wystarczające i nie zapewniały realizacji zadań określonych w art. 3 ust. 2 ówczesnej ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i obecnej z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zm.), tj. nie zapewniały zabytkom warunków trwałego ich zachowania.

Stwierdzono, że wszystkie obiekty składające się na zespół pałacowy w postaci pałacyku myśliwskiego, kuchni, dyrektorówki, lodowni oraz obiekty kolonijne i zaplecza, dobudowane do zespołu, znajdują się w złym stanie technicznym.

Kapitałnego remontu wymagają również drogi, place, chodniki, oświetlenie i ogrodzenie terenu zespołu pałacowo-parkowego.

Budynek pałacyku jest w bardzo złym stanie technicznym. Na pokryciach dachowych z blachy stalowej ocynkowanej, malowanej w 2005 r., ponownie pojawiły się miejscowe skorodowania.

Widoczne są uszkodzenia cokołu budynku, belki podwalinowe są zagrzybione, miejscami uszkodzone przez owady, występują również miejscowe uszkodzenia konstrukcji dachowej.

Występuje również częściowe zawilgocenie i zagrzybienie wystroju architektonicznego, tj. balustrad, okapów i gzymsów.

Stolarka okienna i drzwiowa jest zużyta technicznie. Widoczne są ugięcia kasetonowego stropu w bawialni, spękania i zawilgocenia stropu w jadalni, ganku od strony wschodniej, zaś drewno porażone jest miejscowo przez owady. Parkiety w pomieszczeniach wymagają miejscowych uzupełnień i renowacji.

Instalacja centralnego ogrzewania jest wyłączona z użytkowania, budynek jest nieogrzewany. Instalacja wodno-kanalizacyjna jest zniszczona, nieużytkowana, a woda zażelaziona, nie nadaje się do wykorzystania.

Budynek dyrektorówki jest w średnim stanie technicznym. Pokrycie dachowe zostało gruntownie wyremontowane w 1998 r. i wykonano również nowe obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe. Stolarka okienna i drzwiowa jest zużyta, od strony zewnętrznej została oczyszczona i pomalowana, natomiast od wewnątrz płatami odchodzi farba, odsłaniając drewno. Wymieniono na nowe, stare, przegnite i zgrzybiałe wsporniki galerii.

Obiekt kuchenny jest również w złym stanie technicznym, pokrycia dachowe są w znacznym stopniu skorodowane, występują ubytki i rozwarstwienia cegły w kominach. W belkach zrębu występują miejscowe porażenia przez owady i uszkodzenia z powodu zużycia technicznego. Stolarka okienna i drzwiowa jest zużyta i nadaje się do wymiany poprzez odtworzenie według pierwotnego wzoru.

Konstrukcja lodowni jest także w złym stanie technicznym, osłabiona jest konstrukcja muru zewnętrznego z cegły, występują rozwarstwienia, obluzowania, znaczne zawilgocenie

obiektu, ubytki cegły na schodach, przenikanie wód powierzchniowych i podskórnych do wnętrza.

Zupełnego odtworzenia wymagają wszelkie instalacje techniczne, tj. centralnego ogrzewania wraz z kotłownią, wodno-kanalizacyjna, elektryczna we wszystkich obiektach zespołu oraz źródło pozyskiwania wody.

Szacunkowy koszt pełnej rewitalizacji zespołu jest uzależniony od założonego sposobu i zakresu użytkowania. Inny będzie w przypadku urządzenia w nim muzeum, a inny w przypadku urządzenia centrum hotelowo-konferencyjnego.

Koszt pełnej rewitalizacji zespołu kształtować się może w granicach od 25 do 30 mln zł.

Sporządzone przez Rzeszowską Agencję Rozwoju Regionalnego SA w Rzeszowie w sierpniu 2006 r. studium wykonalności inwestycji „Adaptacja pałacu myśliwskiego wraz z zespołem parkowym w Julinie na potrzeby międzynarodowego centrum kongresowo-konferencyjno-wystawienniczego” określiło koszty realizacji projektu w wysokości 24,8 mln zł.

Stwierdzono, że celem zapobieżenia dalszemu pogarszaniu się stanu technicznego i zabezpieczenia obiektów Julina pracownicy działu technicznego Muzeum, na polecenie dyrektora, wykonali i nadal wykonują niezbędne prace zabezpieczające przed negatywnym oddziaływaniem warunków atmosferycznych.

Ustalono, że Muzeum działając w wykonaniu uchwały Sejmiku Województwa Podkarpackiego nr XXXI/582/09 z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie wyrażenia zgody dla Muzeum na wydzierżawienie, w trybie przetargowym, na okres 30 lat nieruchomości Julina, ogłosiło przetarg nieograniczony w dniu 6 lipca 2009 r., jednakże w trakcie przetargu nie złożono żadnych oświadczeń, na przetarg nie wpłynęło żadne wadium, brak było jakichkolwiek uczestników przetargu.

Zachodzi duże prawdopodobieństwo, że do kolejnego przetargu również nie zgłoszą się żadni oferenci, biorąc pod uwagę wysokość nakładów koniecznych do poniesienia oraz oferowany 30 letni czasokres dzierżawy.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie - na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK wnosi o:

- podjęcie starań o pozyskanie podmiotów zainteresowanych współfinansowaniem przeprowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i budowlanych w obiektach Julina i zagospodarowanie zespołu pałacowo-parkowego w drodze ewentualnego partnerstwa publiczno-prywatnego.

Najwyższa Izba Kontroli oczekuje od Pana Marszałka, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku, bądź o podjętych działaniach na rzecz realizacji wniosku lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego Pan Marszałek ma prawo zgłosić do dyrektora Delegatury NIK w Rzeszowie umotywowane zastrzeżenia w sprawie ocen, uwag i wniosku zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały.